

(2) לפרעון הלוראה שניתנה לבעל התעודות או לזכאי לקבלתן במסגרת אשראי מכון כמשמעותו בסעיף 8 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשל"א-1971, ושר החקלאות, שר המסחר והתעשייה או שר התיירות, או מי שהם או אחד מהם הסמיכו, אישר את השיעבוד.

(1) (א) שרעבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל נושה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז-1967.

(2) לבנק ישראל תינתן הודעה על תעודות המילווה ששר-עבדו או שהזכות לקבלתן שרעבדה.

(3) שר האוצר יקבע בתקנות הוראות לענין מתן ההודעה לבנק ישראל והרישומים שיעשה בנק ישראל, וכן למי יימסרו תעודות המילווה שהן או הזכות לקבלתן שרעבדו או דמי פדיון של תעודות כאמור.

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

2 ק"ת תשל"א, עמ' 690; תשל"ב, עמ' 621.
3 ס"ח תשכ"ז, עמ' 48.

חוק מילווה חסכון, תשל"א-1971 (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973 *

1. בסעיף 12 לחוק מילווה חסכון, תשל"א-1971: (להלן - החוק העיקרי) -

(1) סעיף קטן (ב) - בטל.

(2) סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו (ב) ו-(ג).

2. אחרי סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא:

12א. (א) תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות להעברה למעט העברות מכוח הדין.

(ב) תעודות המילווה או הזכות לקבלתן לא יהיו ניתנות לשעבוד אלא כבטוחה -

(1) לחיוב של בעל התעודות או של הזכאי לקבלתן, שהמדינה ערבה לו או לטובת המדינה בעד ערבותה;

(2) לפרעון הלוראה שניתנה לבעל התעודות או לזכאי לקבלתן במסגרת אשראי מכון כמשמעותו בסעיף 8 להוראות

* נחקל בכנסת ביום כ"ג בתמוז תשל"ג (23 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה' 1081, תשל"ג עמ' 420.

1 ס"ח תשל"א, עמ' 76; תשל"ב, עמ' 74.

בנק ישראל (נכסים נזילים), תשל"א-1971,² ושר החקלאות, שר המסחר והתעשייה או שר התיירות, או מי שהם או אחד מהם הסמיכו, אישר את השיעבוד.

(1) (ג) שועבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל גרשה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז-1967.³

(2) לבנק ישראל תינתן הודעה על תעודות המילווה ששר-עבדו או שהזכות לקבלתן שועבדה.

(3) שר האוצר יקבע בתקנות הוראות לענין מתן ההודעה לבנק ישראל והרישומים שיעשה בנק ישראל, וכן למי יימסרו תעודות המילווה שהן או הזכות לקבלתן שועבדו או דמי פדיונן של תעודות כאמור.

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

² ק"ת תשל"א, עמ' 690; תשל"ב, עמ' 621.
³ ס"ח תשכ"ז, עמ' 48.

חוק מילווה חסכון, תשל"ב-1972 (תיקון מס' 2), תשל"ג-1973 *

תחלפת סעיף 7א

1. במקום סעיף 7א לחוק מילווה חסכון, תשל"ב-1972,¹ יבוא:

"העברה ושעבוד 7א. (א) תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות להעברה למעט העברות מכוח הדין.

(ב) תעודות המילווה או הזכות לקבלתן לא יהיו ניתנות לשעבוד אלא כבטוחה -

(1) לחיוב של בעל התעודות או של הזכאי לקבלתן, שהמדינה ערבה לו או לטובת המדינה בעד ערבותה;

(2) לפרעון הלוואה שניתנה לבעל התעודות או לזכאי לקבלתן במסגרת אשראי מכון כמשמעותו בסעיף 8 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשל"א-1971,² ושר החקלאות, שר המסחר והתעשייה או שר התיירות, או מי שהם או אחד מהם הסמיכו, אישר את השיעבוד.

(1) (ג) שועבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל גרשה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז-1967.³

* נחקל בכנסת ביום כ"ב בתמוז תשל"ב (23 ביולי 1973); הצעת החוק ודברי הסבר שורטמו בוד"ח 1081, תשל"ג, עמ' 422.
1 ס"ח תשל"ב, עמ' 62; ס"ח תשל"ג, עמ' 98. 2 ק"ת תשל"א, עמ' 690; תשל"ב, עמ' 621. 3 ס"ח תשכ"ז, עמ' 48.